

Манастир Удрим чудесно израња из далеке прошлости

Манастир Удрим у Гостовићу код Завидовића сваког посетиоца, а посебно оног који долази са вером и љубављу, оставља без даха не због нечег на њему посебног, већ из саме чињенице да он на чудесан начин ниче не само из земље и са својих темеља, већ и из своје далеке и нама још непознате прошлости. Да ли је могао неко пре само десетак година претпоставити или помислити да ће једна руина процветати? Сигурно не.

Манастирска црква је била и нешто још горе од обичне руине, којих је било и којих још има широм Босне и Херцеговине. Она је била руина скрнављења, ругања, пљувања и одбачености. Све то данас знамо из живог сведочења живих људи који кажу: – Ми смо тудекар долазили само на Светог Пантелију и ту је бивао народни збор. Ништа другог није било. Чак, нико и не помиње долазак свештеника на тај Пантелидански збор, нити некакву молитву и неки други обред. Данас знамо више него јуче. Сваког дана нешто ново израња из те трагичне и потиснуте прошлости манастира. Тако сазнасмо да извесна породица узурпирала манастирску земљу и бесправно је продала извесном муслиману из Лијевна. Прилике и околности тог и таквог његовог чина још нису потпуно познате, али је засигурно позната несрећа коју је именовани

починио према овој светињи. Ни први ни последњи. Многи су време комунизма и безбожништва користили како би отели не само црквено већ и својих ближњих и даљњих. И ко ће као Бог? Он не заборавља и не оставља своје светиње на којима су се некада Његове верне слуге Њему молиле и Њиме освећивале. Једанпут светиња увек светиња. Немамо право заборављати или остављати наше светиње. То је обавеза сваког хришћанина ма где год он био. Близу или далеко, али свако може и мора учествовати у откривању наших не само светиња већ биљега и наших тапија. Тако некада би и са руинама Јерусалима. Цар вавилонски га разруши и претвори у руину, а онда када се испуни време казне Божје посла Бог слугу свог Немију да обнавља храм и Јерусалим. И све се обнови и процвета као крин у пустињи. И наш Удрим управо расте и обнавља се попут крина поред пута и весели срца и душе свих оних којима је светиња мила.

У недељу, 2. фебруара 2025. године, Његово Високопреосвештенство Митрополит дабробосански г. Хризостом, чијим се благословом и обнавља манастир, у пратњи пароха завидовићког и надлежног за обнову Удрима, протојереја-ставрофора Зорана Живковића, посетио је светињу како би прегледао досада учињено и чуо шта је планирано да се ради у новој години. Сагледавши стање Високопреосвећени је изразио задовољство и радост и честитао на досад урађеном. Ове године предстоји покривање цркве и зидање централне куполе. Високопреосвећени је дао одређена упутства како би се читав простор око манастира почео сређивати и доводити у стање адекватно великој светињи.

spc.rs